

platnými pro obor práva obchodního a procesního, když bylo poznáno, že se dřívější ustanovení obč. zákona o lhůtách vůbec přičí názorům obchodního styku. Lze proto také právem pochybovati, že by bývalý nejvyšší soud, usnášeje se v roce 1915 o judikátu čís. 228 jednajícím o zcela jiných právních otázkách, byl měl na mysli, jím mimochodem prohlásiti správným počítání lhůt, které by stejně bylo odporovalo jak zákonným předpisům práva obchodního a procesního, tak všeobecným názorům obchodního styku.

Čís. 5818.

Odklad exekuce vyklizením.

Výhod zákona ze dne 31. března 1925, čís. 51 sb. z. a n. může se nájemník po případě již předem vzdáti.

(Rozh. ze dne 5. března 1926, R II 22/26.)

Soud první stolice nepovolil odklad exekuce vyklizením, maje za to, že se ho povinni vzdali. Rekursní soud odklad povolil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

K názoru rekursního soudu, že se nájemce nemůže vzdáti výhod zákona ze dne 31. března 1925, čís. 51 sb. z. a n. o odkladu exekučního vyklizení místnosti, nelze přisvědčiti, třeba že je pravdou, že zákon ten, jsa do jisté míry doplňkem zákona o ochraně nájemníků, slouží týmž účelům. Správnost opačného názoru, že se totiž nájemce oněch výhod vzdáti může, plyne jasně z rozdílu v doslovu řečeného zákona o ochraně nájemníků ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n. Kdežto tento zákon v §u 7 výslovně stanoví, že účinnost některých jeho tam bližše naznačených ustanovení nemůže býti vyloučena ani omezena smlouvou stran, není v zákoně čís. 51/25 obdobného předpisu. Je tudíž nájemníkům ponecháno na vůli, zda se chtějí dovolati ochrany tohoto zákona či zda se jí chtějí, třeba také již předem, vzdáti. Přes to však bylo napadené usnesení potvrditi, neboť doličuje celkem správně v shodě se zákonem a stavem věci, že se povinná strana výhody, domáhati se odkladu nuceného vyklizení, nevzdala bezpodmínečně, nýbrž toliko za podmínky, bude-li také povinným povoleno, dáti výpověď z bytu v jejich vlastním domě, a že se podmínka ta nesplnila.

Čís. 5819.

Exekuční soud jest oprávněn přihlížeti k oznámení třetí osoby, obývající byt, jenž má býti vyklizen, že se exekuční titul na ni nevztahuje, a že proto nelze ji vykliditi.

(Rozh. ze dne 5. března 1926, R II 44/26.)

Na základě exekučního titulu proti Jindřichu H-ovi byla proti němu povolena exekuce vyklizením. V bytě však nebydlel již Jindřich H., nýbrž jeho syn Jakub H., jenž před výkonem exekuce žádal na exekučním soudě, by exekuce nebyla proti němu vykonána. Exekuční soud žádosti vyhověl a zjistil, že exekuce nuceným vyklizením bytu není proveditelná proti Jakubu H-ovi a že při výkonu této exekuce nebude vyklizení provedeno proti Jakubu H-ovi. D ů v o d y: Výpovědi svědka Jindřicha H-a vzal soud za prokázáno, že Jindřich H. již před dvěma roky byt ten opustil a vystěhoval se do P. a dále, že v době, kdy se z bytu stěhoval, jeho syn Jakub H. v bytě tom ve společné domácnosti s ním bydlel. Dle §u 6 (2) zák. ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n. přecházejí práva a povinnosti nájemníka na příslušníky jeho rodiny, neprohlásí-li do týdne, že nechtějí pokračovati v poměru nájemním v tom případě, že nájemník opustí společný byt a společnou domácnost, kterou sdílel se svou rodinou. Že Jakub H. prohlásil, že nechce pokračovati v nájemním poměru ohledně bytu, z něhož se otec vystěhoval, vymáhající strana ani netvrdí. Dle onoho ustanovení sluší tedy míti za to, že Jakub H. jest v nájemním poměru ohledně bytu toho. Poněvadž nájemní poměr ten výpovědi proti otci zrušen nebyl, nelze povolenou exekuci na základě výpovědi té proti Jakubu H-ovi vykonati. R e k u r s n í s o u d odmítl návrh Jakuba H-a pro nepřípustnost. D ů v o d y: Dle názoru rekursního soudu je zjišťovací návrh Jakuba H-a nepřípustným, neboť v řízení exekučním není navrhovatel stranou, nemá proto práva v řízení exekučním činiti návrhy. Nehledíc k tomu nemůže ani povinná strana v řízení exekučním navrhnouti podobná zjištění. Exekuční soud a výkoný orgán má z úřední moci stanoviti meze vykonatelnosti exekuce; cítí-li se třetí osoba výkonem exekuce dotčena, má právo stížnosti nebo odporu proti exekuci. Naproti tomu není možno, by třetí osoba nechala zjistiti před výkonem exekuce, že tento proti ní je nepřípustný. Proti exekučnímu titulu může třetí osoba uplatňovati svá práva jen žalobou.

N e j v y š š í s ō ů d obnovil usnesení prvního soudu, pokud jím bylo vysloveno, že při výkonu exekuce nebude vyklizení provedeno proti Jakubu H-ovi.

D ů v o d y:

Exekuční titul, podle něhož nucené vyklizení bytu bylo povoleno, zní právě tak jako usnesení povolující vyklizovací exekuci proti Jindřichu H-ovi. Podle zjištění soudu první stolice bydlel v bytě tom v době, kdy nucené vyklizení mělo býti provedeno, stěžovatel Jakub H. Podle §u 568 c. ř. s. bylo by proto bývalo lze vyklizení bytu povolené proti Jindřichu H-ovi provésti proti Jakubu H-ovi jen tehdy, kdyby tento byl podnájemníkem onoho. To však nebylo vymáhající stranou ani tvrzeno. Exekuční titul a podle něho vydané povolení vyklizovací exekuce nebyly by proto na vyklizení bytu dostačily. Výkoný orgán, zjistivši stav věci při zahájení výkonu exekuce na místě samém, nebyl by mohl vyklizení provésti, nýbrž byl by musil v něm ustáti a podati exekučnímu soudu zprávu, proč nebylo lze exekuci provésti. Zahájiv o zprávě té nutně šetření a zjistiv její správnost, byl by exekuční soud musil po té právě

tak rozhodnouti, jak rozhodl na předchozí oznámení Jakuba H-a, když ten, byv o hrozícím mu vyklizení včas zpraven, pravý stav věci exekučnímu soudu oznámil a osvědčil. Nemůže proto býti závadou, že exekuční soud k jeho oznámení přihlížel, třebaže není stranou v exekučním řízení, kdyžtě § 68 ex. ř. každému, kdo pokládá se za stížena postupem při exekuci, tedy také třetí osobě súčastněné při výkonu exekuce dává právo, žádati u nadřízených funkcionářů za nápravu. Ta byla soudem prvé stolice zjednána ve shodě se zákonem a stavem věci. Rekursní soud vyhověl tudíž rekursu proti jeho usnesení neprávem, slušelo je proto obnoviti. Při tom bylo jen upraveno slovné znění rozhodujícího výroku, z něhož byla vyloučena určující jeho část, patřící spíše do důvodů.

Čís. 5820.

Ani císařské nařízení ze dne 29. listopadu 1865, čís. 127 ř. zák., ani vládní nařízení ze dne 10. června 1919, čís. 321 sb. z. a nař., nedotýkají se soukromoprávní způsobilosti cizozemských (rakouských) pojišťoven a platnosti jich obchodů v tuzemsku.

Ku žalobě jest oprávněna filiálka, pokud jde o věci na ni se vztahující.

K pojmu filiálky (odštěpného závodu) se nevyžaduje, by vedení bylo zcela neodvislé a provozování obchodů samostatné, nýbrž toliko by vedlejší závod vyvínoval samostatnou kupeckou činnost a ředitel jeho na venek samostatně vystupoval, pokud se týče obchody uzavíral. Lhostejno, že vedlejší závod jest označen jako agentura.

(Rozh. ze dne 9. března 1926, R I 116/26).

Žaloba, o níž tu jde, byla podána žalující stranou »Repraesentanz für die čechoslovakische Republik in Prag »Donau« Allgemeine Versicherungs A. G. Generalagentschaft in Karlsbad«. Procesní soud prvé stolice uznal podle žaloby. U odvolacího roku namítl žalovaný, že žalobkyně nemá procesní způsobilosti a že tudíž veškeré dosud provedené řízení jest zmatečným. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu. Důvody: S názorem žalovaného dlužno zcela souhlasiti. Poněvadž k důvodům zmatečnosti dlužno přihlížeti z moci úřední v každém období sporu, nelze námitku pokládati dle §u 482 c. ř. s. za nepřípustnou novotu a soud odvolací nařídil proto potřebné šetření v tomto směru. Dle §u 1 c. ř. s. má způsobilost jako strana samostatně na soudě projednávat ten, kdo může samostatně vcházeti v platné závazky. Za takovýto právní podmět nelze však žalovanou pokládati. Tato jest pouhou agenturou pojišťovací společnosti, zmocněnou ku přijímání pojišťovacích návrhů ve smyslu §u 43 zákona z 23. prosince 1917, čís. 501 ř. zák., kteréžto zákonné ustanovení dosud v účinnost arcíť nevešlo. K uzavírání smluv pojišťovacích oprávněna není. To vyplývá jasně z předložené smlouvy pojišťovací dtto. Praha, 1. ledna 1924, vystavené nikoliv žalobkyní, nýbrž representací pro Československou republiku v Praze »Donau« všeob. pojišťovací společnost ve Vídni. Nemůže zajisté býti pochybnosti o tom,